

ת"פ (מרכז) 38550-12-23 - מדינת ישראל נ' כארם אגמיל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 38550-12-23 מדינת ישראל נ'
אגמיל(עציר) ואח'

לפני כבוד השופטת מרב גרינברג

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים
1. כארם אגמיל
2. אברהים גמיל (עציר)

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו במסגרת הסדר דיוני בעובדות כתב האישום **בעבירה של החזקת נשק בצוותא** לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא וסעיף 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"). נאשם 1 הורשע בנוסף בעבירות של הפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק, הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק ונהיגה בקלות ראש אשר גרמה לתאונה בה ניזוק רכוש לפי סעיף 62(2)+38(2) לפקודת התעבורה.

2. כמפורט בכתב האישום המתוקן ביום 7.12.23 נסעו הנאשמים ברכב בו נהג נאשם 1 ברחבי טייבה, הנאשמים החזיקו ברכב תיק כחול ובו רובה סער M-4 מפורק עם אביזר נשק כוונת טלסקופית ולצדו מחסנית ובה 30 כדורי 5.56 מ"מ. בעת נסיעתם ביצע השוטר אלכס מחסום באמצעות ניידת, כשהגיע נאשם 1 לכיוון הניידת, האט את מהירות נסיעתו ומייד אח"כ האיץ במהירות, עקף את הניידת ופגע בחלקה האחורי והחל בבריחה. בנסיבות אלו החל השוטר אלכס במרדף אחרי הרכב והורה לנאשמים לעצור. על אף האמור המשיך נאשם 1 בנסיעתו כשאחד הנאשמים השליך דרך חלון הנוסע את התיק ובו הנשק. לאורך 1.8 ק"מ לא נענה נאשם 1 לקריאות השוטר לעצור, המשיך בנסיעה מהירה עד שנעצר בדרך ללא מוצא. כתוצאה מהפגיעה נגרם לניידת נזק בדמות שבר בפגוש ובפנס האחורי. במועד ביצוע המעשים נאסר על נאשם 1 לשהות בעיר טייבה מכח החלטת קצין משטרה והנאשם הפירה.

3. הנאשמים הודו והורשעו בכתב אישום מתוקן בהמשך להליך גישור שנדון לפני כב' השופט טרסי, ללא הסכמות עונשיות.

תמצית הטיעונים לעונש

4. המאשימה, באמצעות ב"כ עו"ד גבי פאר, עמדה בטיעוניה על חומרת מעשי הנאשמים (טיעונים בכתב, מסומן ת/1), פגיעתם בערכים המוגנים של הגנה על שלום הציבור וביטחוננו והסיכון הרב הגלום במעשים. עוד עמדה על נסיבות החמורות של המעשים, שבוצעו במהלך המלחמה וסוג הנשק- נשק אוטומטי, לצד כוונת טלסקופית ותחמושת. לטענתה נסיבות המעשים מלמדים על תכנון מוקדם, נאשם 1 חטא בנוסף בכך שנמלט משוטרים והפר הוראה חוקית, כשלא ידוע מי מהשניים השליך את התיק מהרכב במהלך המלטותם משוטרים. עוד נטען כי הרכב נעצר אך משום שהגיע לדרך ללא מוצא ולא ביוזמת הנאשמים. אשר לרמת הענישה הפנתה המאשימה לרמת הענישה המחמירה בעבירות נשק ותיקון 140 לחוק, לשיטתה יש להחמיר עם הנאשמים, לא ידועה הסיבה שבה החזיקו בנשק, מדובר בנשק אוטומטי שגלום בו סיכון רב ונשקף סיכון שהנשק יועד או הוחזק לצורך ביצוע עבירות פליליות או בטחוניות. עוד סבור ב"כ המאשימה שאין להתחשב בכך שהנשק הוחזק מפורק, הנשק ניתן לשימוש כשלצדו כוונת ותחמושת תואמת. לשיטת המאשימה, המתחם ההולם נע בין 24-48 חודשי מאסר בגין עבירת החזקת נשק מסוג רובה סער ומאסר נוסף בגין עבירת התחמושת. אשר לנאשם 1 עותרת המאשימה בגין מעשיו למתחם שנע בין 32-56 חודשי מאסר, וביחס לנאשם 2 למתחם הנע בין 28-52 חודשי מאסר. נאשם 1 בעל עבר פלילי רלוונטי, כולל שתי הרשעות בעבירות נשק, הנאשם לא הורתע ממאסרים שהוטלו עליו ולא מהוראות חוקיות, השתחרר בחודש אוגוסט 22 ושב לסורו. עברו הפלילי מלמד על מעורבותו העמוקה בעולם הנשק הבלתי חוקי, לחובת הנאשם מאסר על תנאי בן 12 חודשים בר הפעלה. המאשימה מבקשת למקם את עונשו של נאשם 1 באמצע המתחם, לגזור עליו 44 חודשי מאסר ולהפעיל את תקופת התנאי במצטבר לצד ענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי, קנס ועונשי פסילה. אשר לנאשם 2, לחובתו הרשעה ישנה יחסית בעבירת נשק (2013). על כן מבוקש למקמו בחלק העליון של השליש התחתון של מתחם הענישה לצד ענישה נלווית דומה.

5. ב"כ נאשם 1, עו"ד שאדי נאטור, שם את הדגש בטיעונו על כך שהנשק הוחזק מפורק, כשלטענתו, נסיבות החזקת הנשק מקילות ומאפשרות קביעת מתחם מתון יותר מהרגיל. לדבריו נסיבות המעשה מלמדות על סיכון נמוך, הנשק לא הוחזק נגיש לשימוש, לא ידוע אם לנאשמים היה את הידע המתאים לחבר בין חלקי הנשק ולהפעילו, ולא הובהר בכתב האישום לכמה חלקים פורק. לפיכך סבור שניתן להשוותו לנשק שהוחזק עבור אחר וכי הפסיקה מצאה לקבוע מתחמים מתונים יותר בנסיבות אלו, על כן עותר למתחם המתחיל בתקופת מאסר הניתנת לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר. ב"כ הנאשם סבור שיש להתחשב בכך שהנאשם ביצע את המעשים שנה ומחצה לאחר שחרורו ממאסר ולא ניתן ללמוד מהם שמדובר בעבריין נשק רצדביסט כטענת המאשימה. עוד הפנה לפסיקה, שבה לשיטתו במקרים דומים בנסיבות המעשה או העושה, נגזרו על נאשמים עונשי מאסר מתונים.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד תילוואי, סבור אף הוא כי נסיבות מעשי הנאשמים יחודיות וכי יש לאבחן בין החזקת נשק שלם זמין לתפעול לבין החזקת חלקי נשק מפורקים. לדבריו בנסיבות אלו מתחם הענישה צריך להיות נמוך. עוד הפנה לכך שהנשק הוחזק לזמן קצר, לא היה טעון ואוחסן בתוך תיק. אשר לנסיבות נאשם 2 נטען כי הוא אב לשני ילדים שסובלים מאוטיזם, עברו ישן, מצבו האישי קשה והוא משמש כמפרנס יחידי בבית. על כן מבקש להסתפק במאסר החופף את ימי מעצרו.

7. מטעם נאשם 2 העידה אשתו, לדבריה היא מתקשה לגדל לבדה את שני ילדיהם הזקוקים לטיפול מיוחד וביקשה להתחשב במצב המשפחה. נאשם 2 הוסיף בדבריו לעונש שלקח אחריות על מעשיו, אין לו ניסיון בנשק, הוא עבר חיים קשים ומבקש להשתחרר כדי לסייע לטפל בילדיו.

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. עבירות הנשק הפכו זה מכבר למכת מדינה ומגלמות סכנה ממשית לשלום הציבור ולביטחונו. חומרתן היתרה של עבירות אלה אינה מתמצה אך בעבירות גופן אלא בפוטנציאל הנזק הנובע מהן. מדיניות הענישה בעבירות נשק באשר הן מצויה במגמת החמרה נוקשה ועקבית, תוך מתן משקל כבד לשיקולי הרתעה, אף בנסיבות עבירה שאינן ברף הגבוה וכשמדובר בעבירה קצרת מועד. מגמה זו אחידה ועיקבית ביחס לכלל עברייני הנשק, אף כשהם נעדרי עבר פלילי והאירוע חריג באורח חייהם (ע"פ 5813/21 מוחמד ג'בארין נ' מדינת ישראל, פס' 14 (31.5.2022); בע"פ 6011/21 חאלד דסוקי נ' מדינת ישראל (25.11.2021); ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' מחמד בסילה, פס' 10 (28.12.2021); ע"פ 2283/22 אל נבארי נ' מדינת ישראל (31.7.2022); ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל (26.7.2022) (להלן: "עניין פלוני"); ע"פ 116/13 ווקנין נ' מדינת ישראל, פס' 7 (31.7.2013)). מגמה זו קיבלה ביטוי גם בחקיקה, במסגרת תיקון 140 לחוק שנכנס לתוקף ביום 8.12.21, בו נקבעו עונשי מינימום לעבירות נשק באשר הן, באופן שכלל, העונש שיושת בגין עבירות אלו, לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה.

9. **אשר לנסיבות מעשי הנאשמים**- הנאשמים הובילו יחדיו ברכב תיק ובו נשק התקפי מסוג רובה סער M-4 מפורק ולצדו כוונת טלסקופית ותחמושת. ב"כ הנאשמים ביקשו בטיעוניהם ליתן משקל נכבד לכך שהנשק הוחזק מפורק. אלא שהנשק לא הוחזק בבית, מפורק לחלקים שאוחסנו במקומות שונים כי אם בתיק שאותו החזיקו הנאשמים ברכבו של נאשם 1 בנוסעם ברחבי העיר טיבה. מטרת החזקתו אינה ידועה אך נסיבות החזקתו לצד כוונת ותחמושת והמלטות הנאשמים מהשוטרים מעידים כי הוחזק לצורך שימוש בלתי חוקי, בין אם ע"י מי מהנאשמים ובין ע"י אחרים. אופן החזקת הנשק מעיד שלא היה מוכן לשימוש מידי בו אך כאמור אין מחלוקת בין הצדדים שהנאשמים החזיקו את כל חלקי

הנשק, טענת ההגנה כי לא ידעו כיצד להרכיבו אינה מתיישבת עם עברם הפלילי הרלוונטי. נאשם 1 הוסיף במעשיו הנלווים חטא על פשע, הוא שהה בעיר טייבה חרף החלטת קצין משטרה שהרחיקו, לא שעה להוראת שוטרים לעצור, נמלט במהירות ממחסום ופגע בתוך כך בניידת וגרם לה נזק. מסע הבריחה של הנאשמים הסתיים אך משום שנכנסו לרחוב ללא מוצא. בהנתן סוג הנשק- נשק התקפי, החזקת אביזר ותחמושת לצדו, בעודם נוסעים ברכב, תוך התחשבות במצב הנשק שנתפס מפורק ובתוך תיק, מצאתי לקבוע כי מעשי הנאשמים פגעו בערכים המוגנים ברף בינוני.

מדיניות הענישה הנוהגת

10. בפסיקה ענפה הושתו על נושאי נשק עונשי מאסר מאחורי סורג ובריא לתקופות לא קצרות. בנסיבות החזקת הנשק במצב מפורק אין כדי להחריגן ממתחם הענישה ההולם עבירות נשק וממגמת ההחמרה ברמת הענישה בעבירות אלו, "**המסר העונשי הנגזר ממדיניות הענישה האמורה הוא כי שומר נפשו ושלומו - ירחק מעבירות הנשק באשר הן, קלות כחמורות**" (ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל פסקה 10 (26.7.22)).

בע"פ 637/24 זועבי נ' מדינת ישראל (19.2.24) נדחה ערעור נאשם שהורשע בהחזקה בצוותא ברכב רובה סער דמוי M-16 טעון במחסנית ריקה מתאימה. נקבע מתחם הנע בין 20-36 חודשי מאסר. בהתחשב בהודאתו לאחר שהתקיימו מספר דיוני הוכחות, תקופת מעצר ממושכת ונסיבותיו האישיות, ומנגד הרשעה קודמת שאינה מתחום הנשק, נדון למאסר בן 20 חודשים;

בע"פ 6806/23 סעדיאיב נ' מדינת ישראל (27.9.23) נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירות החזקת ונשיאת אקדח טעון על גופו. בדירתו החזיק תחמושת נוספת. נקבע מתחם ענישה הנע בין 18-40 חודשי מאסר. נוכח מצבו הרפואי הלא פשוט, ובצד זאת עבר פלילי בעבירות סמים ורכוש, נדון למאסר בן 20 חודשים;

בע"פ 166/22 טאהא נ' מדינת ישראל (1.6.2022) הורשע נאשם בהחזקת תת מקלע מאולתר ברכבו, הנאשם החזיקו לבקשת אחר, הנשק נמצא בחיפוש ערך שוטר ברכב. נקבע מתחם הנע בין 20-40 חודשי מאסר. הנאשם, צעיר ללא עבר, נדון למאסר בן 22 חודשים. ערעורו נדחה;

ע"פ 1695/22 מדינת ישראל נ' גנאים ואח' (29.3.2022) הוחמר עונשו של נאשם שהחזיק תת מקלע מאולתר בתצורה של רובה סער M16, לצד מחסנית מאולתרת תואמת. הנאשם צעיר ללא עבר פלילי נדון ל-19 חודשים. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והעמיד את עונשו על 22 חודשי מאסר, בהתחשב, בין היתר, בסוג הנשק;

בע"פ 1826/19 אבו עסא נ' מדינת ישראל (11.7.2019) נדחה ערעורו של נאשם, שהורשע

בהחזקת נשק אוטומטי, בית המשפט קבע מתחם עונשי שנע בין 15-36 חודשי מאסר. על הנאשם, צעיר, ללא עבר בעל סיכויי שיקום, נגזרו 18 חודשי מאסר;

בת"פ (מח' מרכז) **מדינת ישראל נ' מתאני** (7.2.24) הורשע הנאשם בהחזקת נשק מסוג קרלו ברכבו, מחסנית תואמת ו-39 כדורי תחמושת תואמים עטופים בחולצה ובשקיות. במהלך הנסיעה נהג במהירות גבוהה וזגזג בנסיעתו, בנוסף הורשע בעבירת הפרעה לשוטר. נקבע מתחם ענישה הנע בין 18-36 חודשי מאסר. הנאשם צעיר, לחובתו הרשעות קודמות בעבירות נשק ואלימות בגין נדון לעונשי מאסר. נדון למאסר בן 26 חודשים, בנוסף הופעל מאסר מותנה באופן חופף ומצטבר כך שירצה 36 חודשי מאסר;

בת"פ (מח' מרכז) 25009-02-23 **מדינת ישראל נ' אלדראגה** (גזר דיני מיום 14.2.24) הורשע הנאשם בעבירת נשיאה והובלה נשק ותחמושת - אקדח ומחסנית, על גופו נמצאה תחמושת תואמת. נקבע מתחם ענישה הנע בין 20-40 חודשים. בהתחשב בגילו הצעיר, עברו הנקי, שמירתו על אורח חיים יציב והליך טיפולי ראשוני שעבר במסגרת שירות המבחן, נדון למאסר בן 20 חודשים.

עוד נתתי דעתי לכך שהנאשמים הורשעו בהחזקת נשק התקפי מסוג רובה סער, שלו מייחסת הפסיקה משנה חומרה ופוטנציאל קטלני גבוה (ע"פ גנאים ואח', ראה לעיל)

אשר לעבירות הנוספות בהן הורשע הנאשם 1, נוכח נסיבותיהן, נקבע מתחם ענישה הנע בין 4-10 חודשי מאסר.

11. בהתחשב במידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת, לאחר שבחנתי את נסיבות ביצוע העבירה, מצאתי לקבוע בעניין נאשם 2 מתחם ענישה הנע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל. בנוגע לנאשם 1, שנסיבות מעשיו חמורות יותר, מתחם ענישה הנע בין 22-45 חודשי מאסר.

גזירת העונש המתאים לנאשמים

12. נאשם 1, יליד 1997, בעברו שלוש הרשעות, כולן רלוונטיות לעניינו, שתיים משנת 2017. הראשונה בגין עבירות של קשירת קשר וסחר בנשק בגינה נדון למאסר בן 30 חודשים, והאחרת, בעבירות של החזקת סכין, נהיגה פוחזת ברכב והפרעה לשוטר בגינה נדון למאסר בן 5 חודשים. עיון בגזר הדין בגין עבירות הנשק שהוגש ע"י המאשימה (ת"פ 46999-07-16 של בית משפט זה, ת/5) מעלה שהנאשם הורשע במסגרת כתב אישום מרובה נאשמים בסחר בשלושה כלי נשק בצוותא עם נאשמים אחרים. הרשעתו הנוספת משנת 2022, בגין שתי עבירות של ניסיון לרכישת נשק בגינה נדון למאסר בן 19 חודשים עיון בגזר הדין, ת"פ 63141-04-21 של בית משפט זה, מעלה כי חרף המאסר הארוך שהוטל עליו, שב הנאשם לסורו והורשע במעורבות בפרשה חמורה ורבת נאשמים בעבירות נשק, הנאשם (בתיק זה נאשם מס' 11), הורשע במסגרת הסדר טיעון בניסיון לרכוש נשק מנאשם אחר באותה פרשה, ונגזרו עליו 13 חודשי מאסר, כן הופעל תנאי בן 12 חודשים, מחציתו במצטבר, סה"כ 19 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי בן 12 חודשים שהוא בר

הפעלה בתיק שלפנינו.

13. עברו הפלילי של הנאשם מלמד כי מעורב שנים רבות בתחום הנשק בלתי חוקי ואינו נרתע ממאסרים שמוטלים עליו. התנהלותו במהלך האירוע, זלזולו בהחלטת קצין משטרה להרחיקו מהעיר טייבה והמלטותו משוטרים מחזקים את המסקנה כי מדובר בנאשם בעל דפוסי התנהגות שוליים, שמנהל אורח חיים עברייני ומסכן את הציבור. אזקוף לזכותו את הודאתו במיוחס לו ומעצרו הממושך. לפיכך מצאתי למקם את עונשו במרכז המתחם הענישה ולגזור עליו עונש מאסר הנותן משקל בכורה לשיקולי הרתעת היחיד והרבים (ע"פ 587/22 אבו נאעסה נ' מדינת ישראל פסקה 13 (22.5.2022)), לצד הפעלת מאסר על תנאי רובו במצטבר למאסרו וענישה נלווית הכוללת גם עונשי פסילה.

14. נאשם 2, יליד 1990, נשוי ואב לשני ילדים. בעברו הרשעה אחת שהתיישנה אך רלוונטית לתיק זה, בגין עבירות של החזקת נשק והפרעה לשוטר בגינה נדון ל-4 חודשי עבודות שירות. ממסמכים רפואיים שהוגשו עולה כי סובל מכאבי גב קשים שהחלו כשעבד כמלגזן ומחזיק בתעודת נכה. לנאשם שני בנים הסובלים מאוטיזם (ר' מסמכים נ/1). הנאשם נטל אחריות על המיוחס לו והביע חרטה, ניכר מדבריו ודברי רעייתו כי תקופת מעצרו הממושך מכבידה עליו ועל משפחתו. על יסוד נסיבותיו, מצאתי למקם את עונשו בחלק התחתון של מתחם הענישה.

סוף דבר

15. **אני גוזרת על הנאשם 1 את העונשים הבאים:**

א. **28 חודשי מאסר** החל מיום מעצרו 7.12.23.

ב. מפעילה תנאי בן 12 חודשים מת"פ 63141-04-21, במצטבר ובחופף לתקופת מאסרו, כך שהנאשם ירצה מאסר כולל בן 38 חודשים מיום מעצרו.

ג. מאסר על תנאי בן 12 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת נשק מסוג פשע תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ד. מאסר על תנאי בן 6 חודשים בגין עבירה כלפי שוטר או הפרת הוראה חוקית במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ה. פסילת מלהחזיק/לקבל רישיון למשך 6 חודשים מיום שחרורו ממאסר במצטבר לכל עונש פסילה אחר והחל מיום הפקדת רשיונו.

ו. פסילה בת 12 חודשים וזאת על תנאי שלא יעבור עבירה שיש בה כדי לסכן חיי אדם או נהיגה בזמן פסילה במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר.

ז. קנס בסך 10,000 ₪ או 60 ימי מאסר. הקנס ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.10.24.

נאשם 2:

א. מאסר בן 21 חודשים החל מיום מעצרו 7.12.23.

ב. מאסר על תנאי בן 10 חודשים שלא יבצע עבירת נשק מסוג פשע במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. קנס בסך 4,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 15.9.24.

הנשק והתחמושת יושמדו.

צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, א' אב תשפ"ד, 05 אוגוסט 2024, במעמד הצדדים.